

Reisverslag Oekraïne oktober 2015

Maandag 19 oktober

Maandagmorgen zijn wij, Jan Huige, Rien Schot, Jan Mauritz Jannie Mauritz en Jan Jacob Reijersen van Buuren, van Schiphol vertrokken naar Oekraïne. Het doel van deze reis is om voor de stichting Mir Wam verschillende projecten te bezoeken. Verder willen wij kijken waar wij als stichting hulp kunnen bieden voor onze verre naaste en dan vooral voor de vluchtelingen uit het oorlogsgebied.

Op Schiphol ontmoeten wij elkaar, om met het vliegtuig naar Oekraïne te vertrekken. Jan Huige heeft eerst een zegen voor deze reis gevraagd en of we een behouden aankomst mogen hebben.

Rond 17.15 landde het vliegtuig op het vliegveld in Kiev. Na de douane stond Vitalik al op ons te wachten om ons naar tante Lena te brengen. (tante Lena is deze week voor ons de tolk en zal ons ook begeleiden op de reis door Oekraïne) Halverwege de reis kwam een zoon van Vitalik ons oppikken om ons verder naar Zhitomir te brengen.

Bij tante Lena aangekomen werden we hartelijk welkom geheten en kregen we heerlijke borsj voorgezet. Na het eten werden we naar een gemeentelid gebracht waar we lekker zijn gaan slapen.

Dinsdag 20 oktober

Na een goede nachtrust hebben wij mogen genieten van een uitstekende maaltijd. Nadat wij alles hadden ingepakt, zijn we naar tante Lena gegaan om daar de plannen voor dinsdag door te nemen. Besloten is om eerst naar de stad te gaan om te ervaren hoe de bevolking leeft. Ook wilden we graag de kerk en school van ds. Vinokratsky bezoeken. Op school hebben we een leerkracht ontmoet waar Jan Jacob twee jaar terug gelogeed had, toen hij met de Driestar in Zhitomir was.

Na het bezoek aan de kerk en de school zijn we naar de markt gegaan en hebben daar wat rondgelopen. Indrukwekkend als je ziet hoe de mensen hun producten proberen te verkopen. Dit op een manier die ze al lang niet meer in Nederland doen!

Na het bezoek aan de markt stond bij tante Lena al weer een heerlijke maaltijd klaar. Samen met Anatoli hebben wij nog even de kerk bekeken die ze aan het bouwen zijn. Vandaag hebben ze de ramen in de kelder geplaatst. De keuken en het toilet waren betegeld met tegels uit Nederland. Voor de hal/ingang van de kerk zochten ze nog ongeveer 50m² parket.

Woning van Lena en Anatoli met daarachter de pas gebouwde kerk

Na enkele foto's gemaakt te hebben zijn we op reis gegaan naar Bila Tserkva waar Vitalik en zijn gezin wonen. Hiervoor moesten wij ongeveer 6 uur rijden. Aangezien de wegen niet zo goed zijn moesten we via Kiev wat voor extra reistijd zorgde. Aangekomen bij het gezin van Vitalik, stond al een heerlijke maaltijd te wachten. Tijdens het eten is besloten om 's avonds ook een vluchtelingengezin te bezoeken die in de buurt woonde.

Dit gezin kwam uit de buurt van Donetsk waar ze niet meer veilig konden wonen. Dit gezin bestond uit vader, moeder en drie kinderen. Het jongste kind was nog maar twee weken terug geboren.

Het liefst wilde het gezin weer terug naar huis, maar de situatie thuis is nog niet veilig. De vader heeft hier ook geen werk, van de drie maanden dat hij hier was heeft hij maar twee weken gewerkt, dit mede omdat zijn vrouw enige tijd in het ziekenhuis moest verblijven i.v.m. de zwangerschap.

Na het bezoek aan de vluchtelingen hebben we spullen ingeladen voor de reis die we morgen hopen te gaan maken. Dit doen we bij het opslagterrein van Friedenstimme. Op het terrein staan o.a. enkele loodsen waar men alle materialen en goederen opslaat en van daaruit verder transporteert. Thuisgekomen zijn we op bezoek geweest bij Sacha en zijn vrouw die afgelopen juni getrouwd waren. Bij hen hebben we de foto's van hun bruiloft bekeken en uitgebreid thee gedronken.

Woensdag 21 oktober

Vandaag staat een lange reis voor de boeg. We hopen vandaag naar Merefa te gaan waar we donderdag verschillende dingen gepland hebben. Ruim 600 kilometer van Bila Tserkva ligt deze stad, net onder Charkov. Vandaag hadden we weer een nieuwe chauffeur, de tweelingbroer van de chauffeur van gisteren, die heel netjes reed!

's Middags hebben we rond 12.00 bij een tankstation gegeten, waarna we richting Warwarowka zijn gereden. Vanuit deze gemeente is een aanvraag gekomen om te helpen bij de bouw van een kerkgebouw. In deze nood willen wij graag ook helpen, maar het is goed om ook de situatie ter plekke te bekijken. Echter, naar Oekraïens gebruik moesten we eerst weer eten en werd ons gezegd dat we niet bij het tankstation hadden mogen eten, hier was genoeg! Met een volle maag zijn wij richting het huidige kerkje gelopen. Dit was een gebouwtje dat naast een school stond wat de mensen huurden. Dit gebouw bestond echter niet op de tekeningen van de overheid. Wanneer dit zou moeten worden aangepast zou dit veel geld gaan kosten.

Kerkgebouw in Warwarowka

Na alles besproken te hebben zijn we verder gegaan om bij ons reisdoel te komen, Merefa een stad vlakbij Charkov. Ook hier worden we allerhartelijkst ontvangen en staat de maaltijd weer klaar. Na de maaltijd hebben we voor ons zelf een planning gemaakt, in de wetenschap dat deze morgen toch zal veranderen. Na een lange dag konden we ons heerlijk douchen en zijn we gaan slapen.

Donderdag 22 oktober

Vandaag hopen we de christelijke school in Merefa te bezoeken, één van de weinige in Oekraïne. Echter de ouders van de kinderen moeten de school zelf betalen, waardoor het leerlingenaantal elk jaar weer verschillend kan zijn. per maand per leerling is hier een groot bedrag. Een gemiddeld maandsalaris is 200 p/maand. Een leerkracht op de school ontvangt 45 p/maand. Daarnaast verblijven de meeste juffrouwen (meesters zijn er niet)

doordeweeks in een huis bij de kerk, vanwege de afstand tot hun woonplaats. Tijdens onze rondleiding zien we hoe de leerlingen hun werk doen. Qua inrichting van het lokaal en leermiddelen is het net of je 50 jaar terug in de tijd gaat. Toch mag hier elke dag de Bijbel opengaan en mag er onderwijs gegeven worden uit de Bijbel. Nadat we enkele cadeautjes voor de leerlingen hebben uitgedeeld, zijn we naar 2 vluchtelingengezinnen gegaan.

Kinderen met hun jas aan in de klas. Ook op de stookkosten moeten worden bespaard

De laagste klas.

Van te voren probeer heb je een beeld in gedachten, maar ik moet erkennen dat het beeld bij mij niet klopte. Zo kwamen we bij een vrouw, Tanja, en 4 kinderen waarvan de man opeens was gescheiden. Door de oorlog moest ze vluchten naar een veilig gebied. Nu woont ze met haar kinderen in Merefá en probeert hier rond te komen. Geen man die kan helpen, maar toch mag ze in alle nood mag op de Heere vertrouwen. Gelukkig dat de gemeente van Merefá de vluchtelingen helpt en probeert in zoveel mogelijk te voorzien. Ook met behulp van alle hulpgoederen die vanuit Nederland worden gebracht.

Tanja met 2 van haar kinderen.

Ook de bezoeken aan de andere gezinnen zijn indrukwekkend en worden trieste verhalen verteld. Maar de verschrikkelijke foto's van het oorlogsgebied zegen meer dan duizend woorden...

Oma vertelt over beschietingen.

Mischa met vrouw en kinderen.

Mischa, 2 dagen heeft ze in de kelder gezeten. Ze heeft een erge vorm van Parkinson.

Vrijdag 23 oktober

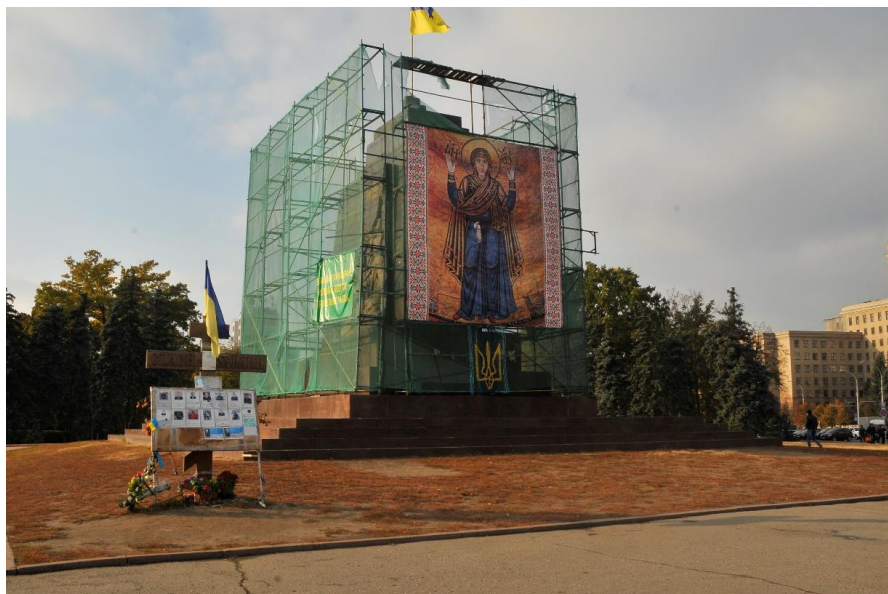
Vandaag hopen we naar een seminar voor begeleiders van de zondagsschool te gaan. Uit verschillende gemeenten komen de begeleiders om hier naar verschillende lezingen te luisteren. Ook mag Jan Mauritz hier een kort woord spreken namens de Nederlanders. Fijn om te zien dat de mensen hier ook aandacht hebben voor de jeugd en dat ze ook de moeite nemen om de jeugd bij de kerk te betrekken.

Na de maaltijd zijn wij naar het centrum van Charkov gegaan, om een kleine indruk te krijgen van de stad. Tijdens onze rondleiding worden we begeleid door een hele goede gids die

overal wel wat bij wist te vertellen. Door al die extra informatie krijg je veel meer een beeld van hoe de mensen hier in de stad leven en ook geleefd hebben.

Op het grote plein in Charkov wordt er geld ingezameld voor het nationale leger

Hier stond eerst een standbeeld van Lenin. Nu staat alleen de sokkel nog met zijn schoenen. Ervoor staat een bord met gevallen soldaten.

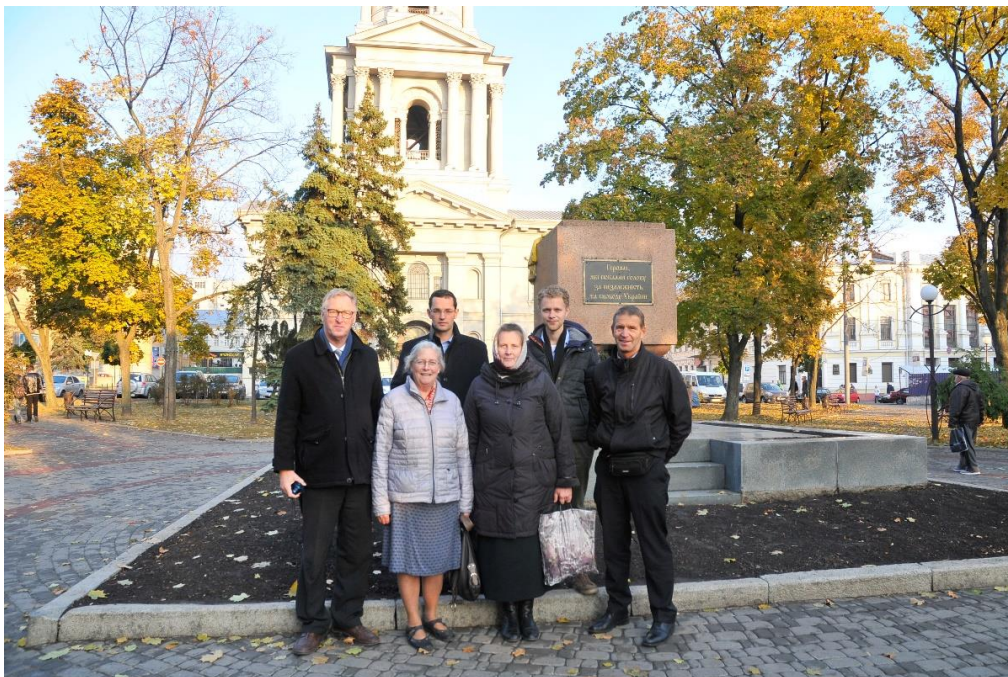
Terug in Merefafa hebben we ons voorbereid op de bidstond in de kerk. Tijdens deze dienst wordt er gebeden voor de overheid en voor andere noden in het land. Wij mochten hier enkele psalmen zingen en Jan Mauritz en Jan Huige hebben nog een kort woord tot de gemeente gesproken.

Nu is het helaas al weer tijd om afscheid te nemen... Een tafel vol met taart en andere zoetigheid was het afscheidsmaal. 24.00 uur moeten we met de auto terug naar Kiev om daar morgen het vliegtuig naar huis te nemen.

Zaterdag 24 oktober

Na een lange nacht in de auto, zijn we veilig aangekomen in Kiev. Hier hebben we ook afscheid genomen van onze chauffeur die ons overal heen heeft gereden. Op het vliegveld kunnen we nog even zitten/slappen, want het vliegtuig vertrekt pas over een paar uur.

Aangekomen op Hollandse bodem, hebben we de Heere mogen danken voor Zijn trouwe zorg over ons op deze gevaarvolle reis. We hebben veel indrukken opgedaan en hopen in het gebed deze mensen niet te vergeten.

Hollands reisgezelschap met tolk Lena in Charkov